

CULTUUR

▲ De kunstwerken zijn sfeervol uitgelicht in DomusDela. FOTO RENÉ MANDERS/DCIMEDIA

Kunst die niet verder komt dan sleetse erotiek

Stel, je gaat een dagje kunst kijken in Eindhoven. Je begint in het Van Abbemuseum waar je met verwondering kijkt naar een video van mensen die dansen in een stijl die je nooit eerder gezien hebt.

Anneke van Wolfswinkel
Eindhoven

In de tentoonstelling van Sung Hwan Kim ontdek je stukje bij beetje zijn verhalen over een stuk Koreaans-Amerikaanse geschiedenis waar je nooit bij stil hebt gestaan. Oké, sommige dingen ontgaan je, maar dat ben je wel gewend in het Van Abbemuseum. Dat vind je soms irritant, maar eigenlijk ook wel leuk. Je wordt op z'n tijd graag geconfronteerd met dingen die compleet nieuw voor je zijn. Het geeft je stof tot nadenken, en je wereld is weer wat groter geworden.

Het is mooi weer en je wandelt richting de Pennings Foundation aan de Geldropseweg. Onderweg zie je een poster met 'Biënnale Eindhoven in DomusDela'. Je weet dat het woord 'biënnale' (letterlijk 'tweejaarlijkse tentoonstelling') doorgaans staat voor geruchtmakende evenementen met vernieuwende kunst. Je nieuwsgierigheid

Vakkundig maar bedoeld om hotellobby's of restaurants te decoreren

is gewekt, je googelt de organisator, Van Loon Galleries uit Vught, en ziet in de gauwigheid termen staan als 'hedendaagse kunst' en 'gedurfde ideeën'. Ha, dat is iets voor mij, denk je, die pak ik straks ook nog even mee.

Bij de Pennings Foundation zie je in de tentoonstelling *I Am* fotoportretten van vrouwen, gemaakt door vrouwelijke fotografen uit met name Iran en Afghanistan. Je ziet hun trots, hun vechtlust, hun schoonheid. De foto's zijn goed gemaakt, aantrekkelijk om naar te kijken, maar steeds is er iets dat schuurt, een rafelrandje. En daar blijken verhalen in te schuilen over onderdrukking van vrouwen en hun kracht om zich daartegen te verzetten. Je wordt er stil van.

Vol goede moed ga je naar DomusDela. Je betaalt 12 euro en gaat de voormalige Paterskerk binnen. Uit speakers klinkt liftmuziek en er staan sierlijke boeketten zijdebloemen. Spots lichten de werken, gehangen aan zwarte wanden, sfeervol uit. Al na een paar stappen langs schilderijen van perfect symmetrische, uitdrukingsloze vrouwengezichten besef je dat je in een parallel kunstuniversum terechtgekomen bent. Droef te moede kom je tot stilstand voor een foto van een vrouw die met een uitdagende blik in haar ogen aan een Playboykonijn-lolly likt, en denkt: o nee. Dit is een verkooptentoonstelling van kunst die dan wel vakkundig gemaakt is, maar die puur bedoeld is om luxe hotellobby's, dure restaurants of met hoogpolig tapijt beklede advocatenkantoren te decoreren. Kunst die niet verder komt dan damesbladenglamour en sleetse erotiek. Met 'hedendaagse kunst' of 'gedurfde ideeën' heeft deze 'biënnale' niets te maken.

■ Biënnale Eindhoven, DomusDela, t/m 24 maart, dagelijks van 11.00-17.00 uur